

PAVLE JURKOVIĆ

(1941.-2020.)

Pavle Jurković rođen je 17. studenog 1941. u Bučju, selu u sastavu grada Pleternice u Požeško-slavonskoj županiji. Četverogodišnju školu je završio u rodnom mjestu, a peti i šesti razred osnovne škole završava u Brodskom Drenovcu. Zatim, nakon dvije godine pauziranja odlazi u Rudarsko-industrijsku školu u Labinu. Radi kao kopač u rudniku, u večernjoj školi završava sedmi i osmi razred. Upisuje Pedagošku akademiju u Puli i nakon dvije godine studija diplomira smjer Kemija – osnove tehnike i proizvodnje. U Kaptol, mjesto u Slavonsko-požeškoj županiji, dolazi 1963., zapošljava se kao nastavnik u osnovnoj školi. Nakon odsluženog vojnog roka doškolovalo se u Slavonskom Brodu za nastavnika razredne nastave. Godine 1977. upisuje Studij psihologije na Filozofskom fakultetu u Zagrebu i di-

plomira 1982. Pavle Jurković je jedan od vrlo rijetkih studenata koji su studirali i diplomirali uz rad. Putovao je godinama od Požege do Zagreba da bi bio redovit na praktikumima, vježbama i predavanjima. U Osnovnoj školi Kaptol postao je direktor. Nakon prestanka rukovodnog mandata nastavio je raditi kao psiholog u osnovnim školama u Kaptolu, Velikoj i Trenkovu.

U početku Domovinskog rata vrlo rano se angažirao u seoskim stražama i organiziranju Narodne zaštite tako da je 1993. bio mobiliziran u 123. brigadu HV-a (Požešku). Djelatni vojni psiholog postaje 1994. s činom satnika HV-a. Sudionik je bitnih vojno-redarstvenih akcija Bljesak, Feniks i Oluja. Kao vojni psiholog sustavno je pomagao pripadnicima svoje brigade na svladavanju psiholoških poteško-

ća i sprječavanju mogućih psihičkih posljedica sudioništva u ratnim strahotama. Godine 1999. bio je promaknut u čin bojnika.

Pavle Jurković je bio izuzetno sposoban i vrlo marljiv čovjek. Bio je uvijek spreman saslušati sugovornika i ako je ikako mogao i pomoći mu. Bio je osoba koju su ljudi birali za voditelja. Život mu nije bio lak i ugodan. Na žalost, izgubio je sina koji je bio u dječackoj dobi, što mu je bilo životno opterećenje. U

mirovini nije mogao uživati jer se nakon umirovljenja teže razbolio. Preminuo je 11. siječnja 2020., a sahranjen je tri dana kasnije na groblju u Kaptolu, uz izuzetno velik ispraćaj brojnih mještana koje je zadužio svojim učiteljskim, društvenim i stručno-psihološkim djelovanjem te uz mnoge prijatelje i članove njegova lovačkog društva, djelatnike OŠ Viliama Korajca, veterane 123. brigade HV-a i djelatnike Požeške vojarne.

Josip Lopižić i Kruno Matešić

Korespondencija: Josip Lopižić
josiplotizic@psihologija.hr

Online: 21. 12. 2020.